

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní JUDr. Danielou Břízovou Ratajovou, LL.M. ve věci

žalobce: █████ V █████ S █████ narozený █████
bytem █████
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Kočím, Ph.D.
sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **ČR - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

pro zaplacení náhrady újmy

takto:

- I. Řízení se co do částky 700 909,13 Kč zastavuje.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 305 599,50 Kč od 13. 10. 2017 do 4. 2. 2021, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 108 673,13 Kč od 13. 10. 2017 do 4. 2. 2021 a úrok z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 9 075 Kč od 16. 5. 2019 do 4. 2. 2021, a to vše do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 1 730 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 70 000 Kč od 13. 10. 2017 do 4. 2. 2021 a s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 830 000 Kč od 13. 10. 2017 do zaplacení, a s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně od 16. 5. 2019 do zaplacení, a to vše do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žaloba, jíž se žalobce domáhal zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 151 962 Kč od 13. 7. 2017 do 11. 3. 2021 a úrok z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 55 599,50 Kč od 16. 5. 2019 do 11. 3. 2021, se zamítá.
- VI. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 34 798 Kč k rukám právního zástupce žalobce, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- Žalobou ze dne 4. 2. 2018 se žalobce domáhal na žalované zaplacení celkové částky 2 819 799,63 Kč s příslušenstvím coby náhrady újmy způsobené nezákonným trestním stíháním žalobce. Žalovaná částka sestávala z nároku na náhradu škody odpovídající nákladům vynaloženým na obhajobu ve výši 457 561,50 Kč, z náhrady škody ve výši 108 673,13 Kč odpovídající nákladům vynaloženým na znalecké posudky a náhrady škody v podobě ušlého zisku za období po zastavení práva vykonávat znaleckou činnost ve výši 1 273 565 Kč, dále žalobce požadoval odškodnění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním ve výši 900 000 Kč a částku 80 000 Kč odpovídající zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou průtahy v trestním řízení. Žalobce ve vztahu k újmě způsobené nezákonným trestním stíháním uvedl, že se cítí být závažným způsobem poškozen na své cti, důstojnosti a soukromí, a to jak ve vztahu ke svým blízkým, známým, stávajícím klientům, obchodním partnerům, tak též ve vztahu k široké veřejnosti (vedeno u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDACTED]).
- Žalobou ze dne 16. 7. 2019 (vedeno u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDACTED]) se žalobce domáhal na žalované zaplacení celkové částky 964 674,50 Kč s příslušenstvím. Žalovaná částka sestávala z nároku na náhradu škody odpovídající nákladům vynaloženým na obhajobu ve výši 55 599,50 Kč, z náhrady škody ve výši 9 075 Kč odpovídající nákladům vynaloženým na znalecké posudky a dále žalobce požadoval odškodnění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním ve výši 900 000 Kč.
- Usnesením ze dne 20. 5. 2020 bylo nadepsané řízení spojeno s řízením vedeným u zdejšího soudu o dalších nárocích žalobce pod sp. zn. [REDACTED] k řízení společnému, a to pod sp. zn. [REDACTED].
- V podání ze dne 3. 2. 2021 žalovaná uvedla, že u ní žalobce podáním doručeným dne 12. 4. 2017 a 15. 11. 2018 uplatnil své nároky. Žalovaná dále stručně popsala průběh trestního řízení s tím, že žádosti žalobce bylo částečně vyhověno, a mj. co do částky 70 000 Kč coby zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním.
- Podáním ze dne 28. 2. 2021 vzal žalobce svou žalobu částečně zpět, a to co do částky 305 599,50 Kč odpovídající obhajněmu, co do částky 117 748,13 Kč odpovídající nákladům na znalecké posudky a co do částky 70 000 Kč odpovídající zadostiučinění za nemajetkovou trestní stíhání, a to v návaznosti na plnění ze strany žalované. Žalobce dále doplnil ve vztahu k nemajetkové újmě za nezákonné stíhání, že byl obviněn ze spáchání zvláště závažného zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odstavec 2, odstavec

4 trestního zákoníku se sazbou trestu odnětí svobody ve výši pět až deset let. Obvinění ze závažné hospodářské trestné činnosti bylo způsobilé zcela zničit pověst žalobce. Žalobce dále poukázal na způsob vedení trestního stíhání, který byl rovněž kritizován odvolacím soudem, a to včetně podjatosti vyšetřujícího policisty a dozorující státní zástupkyně. Následky trestního stíhání v osobnostních právech se projeví u žalobce i v nejbližší rodině. Žalobce vnímal věc jako krajně nespravedlivou, nedokázal pochopit, jak přes jeho nevinu může trestní řízení pokračovat do další a další fáze (prověřování – vyšetřování – podání obžaloby – nařízení hlavního líčení – odsuzující rozsudek soudu prvního stupně). Došlo k narušení vztahů s manželkou i dalšími členy rodiny, mnohaleté trestní řízení se odrazilo na zhoršení rodinné atmosféry. O stíhání věděli nejenom kamarádi a známí či lidé z místa bydliště žalobce, ale celé trestní řízení bylo podrobně a průběžně pokryto mediálně. O stíhání tak věděla celá republika, žalobce byl opakovaně po celou dobu tázán na průběh řízení a stal se objektem mediálního zájmu. Žalobce nemohl kvůli trestnímu stíhání vykonávat [REDAKCE] což představovalo zásah i do osobnostních práv žalobce, který se po řadu let vzdělával v oboru, měl příslušnou praxi, [REDAKCE] investoval do potřebného vybavení a po cca roce byl nucen tuto činnost omezit, a pak i přerušit. I v novém zaměstnání musel trestní řízení opakovaně vysvětlovat, což znemožnilo jeho další profesní růst.

6. Dne 24. 3. 2021 vzal žalobce svou žalobu částečně zpět co do částky 207 561,50 Kč odpovídající obhajněmu. Žalobce dále doplnil, že v důsledku trestního stíhání došlo k mediální diskreditaci obchodní společnosti [REDAKCE] jakožto společnosti žalobce, která měla podle policie zastřené tunelovat zaměstnavatele žalobce - společnost [REDAKCE] zneužíváním obchodních informací (a která zajišťovala náhradní zdroj příjmů žalobce po násilném a nezákonném převzetí rodinné společnosti [REDAKCE], vedla k praktické likvidaci obchodních vztahů, odchodu zaměstnanců a utlumení činnosti společnosti na nulu. Žalobce měl „nálepku“ člověka, který na úkor svého zaměstnavatele pro svůj prospěch zneužije obchodní informace. Pro žalobce tak bylo mimořádně obtížné zajistit si prakticky jakýkoliv důstojný náhradní zdroj obživy pro sebe, manželku [REDAKCE] a [REDAKCE] dceru. Žalobce dále musel opakovaně vysvětlovat trestního stíhání v novém zaměstnání každoročně se měnícímu managementu a novým přímým nadřízeným v nadnárodní korporaci. Žalobci tak byl znemožněn profesní růst po dobu stíhání, odrážející se i ve snížení mzdy a přeražení na nižší pracovní pozici po nepravomocném odsuzujícím rozsudku prvoinstančního soudu (ke snížení mzdy došlo z fixní měsíční mzdy 80 400,- Kč na fixní měsíční mzdu 70 804,- Kč).
7. Dne 31. 3. 2021 se ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] konalo jednání, během něhož účastníci učinili nesporným, že žalovaná částečně plnila žalobci odškodnění dne 5. 2. 2021. Dále bylo vyhlášeno usnesení, kterým byly nároky žalobce na náhradu škody a odškodnění za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním vyloučeny do samostatného řízení, a sice konkrétně nárok na náhradu škody odpovídající obhajněmu ve výši 513 161 Kč s příslušenstvím, nárok na náhradu škody odpovídající nákladům vynaloženým na znalecké posudky ve výši 117 748,13 Kč s příslušenstvím, dále náhrada škody odpovídající ušlému zisku ve výši 1 273 565 Kč s příslušenstvím a dále zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním ve výši 1 800 000 Kč s příslušenstvím. Řízení o těchto nárocích bylo následně vedeno pod sp. zn. 12 C 70/2021 (tj. nadepsané řízení). Během zmíněného jednání byl vyhlášen rozsudek (sp. zn. [REDAKCE], kterým bylo žalobci přiznáno zadostiučinění za nepřiměřenou délku trestního řízení ve výši 74 375 Kč s příslušenstvím.
8. Dne 30. 6. 2021 se ve věci konalo další jednání, během něhož byl nárok žalobce na náhradu ušlého zisku ve výši 1 273 565 Kč s příslušenstvím vyloučen do samostatného řízení. Soud

dále konstatoval, že žalovaná vznesla námitku ve vztahu k oprávněnosti požadovaných úroků z prodlení ve vztahu k částce 151 962 Kč od 13. 7. 2017 a dále k částce 55 599,50 Kč od 16. 5. 2019, a to z toho důvodu, že bylo prokázáno, že škoda vznikla teprve na konci února 2021, přičemž již na začátku března 2021 žalovaná plnila. Dle žalované tedy žalobce nemá nárok na tyto úroky z prodlení, neboť dané prodlení v řádu cca 1 týdne nelze považovat za takové, aby žalobci vznikl nárok na úroky z prodlení. Žalobce s uvedenou námitkou souhlasil, nic proti ní nenamítal a žalovanou namítané skutečnosti tak byly mezi stranami nesporné.

K částečnému zastavení řízení:

9. Jak uvedeno shora (srov. body 5 a 6), žalobce vzal částečně svou žalobu zpět, a to v celkové výši 700 909,13 Kč (bez přísl.).
10. Podle § 96 odst. 1 o.s.ř. žalobce může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti, nebo zcela. Podle § 96 odst. 2 věty první o.s.ř. platí, že je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu zastaví. Dle § 96 odst. 3 a odst. 4 o.s.ř. pak platí, že jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné. To však neplatí, dojde-li ke zpětvzetí návrhu dříve, než začalo jednání.
11. Jelikož žalobce vzal částečně zpět svou žalobu v návaznosti na plnění žalovanou, soud v uvedeném rozsahu řízení zastavil, jak je uvedeno ve výroku I.

Skutková zjištění:

12. Ze shodných tvrzení stran stejně jako z listinných důkazů (tj. žádost žalobce ze dne 11. 4. 2017, z 11. 9. 2018 a z 15. 11. 2018 adresovaná žalované, přípis žalované ze dne 11. 7. 2018 a stanovisko žalované ze dne 3. 2. 2021 a z 3. 9. 2019) vzal soud za prokázané, že žalobce se dne 12. 4. 2017 obrátil na žalovanou s žádostí o náhradu škody (obhajně) ve výši 510 680,50 Kč (když svému obhájci zaplatil částku 250 000 Kč a nadále mu dluží částku 260 680,50 Kč), dále požadoval náhradu škody za znalecké posudky ve výši 108 673,13 Kč a dále požadoval náhradu nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 900 000 Kč. Soud má dále za prokázané, že žalobce dne 15. 11. 2018 svou žádost rozšířil o nárok na náhradu nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši dalších 900 000 Kč, o částku 55 599,50 Kč odpovídající obhajněmu a 9 075 Kč za znalecké posudky. Ze zmíněného stanoviska žalované soud dále zjistil, že žalovaná žádosti žalobce ve vztahu k nároku na odškodnění za nezákonné trestní stíhání částečně vyhověla, a to co do částky 70 000 Kč.
13. Soud tedy konstatuje, že žalobce splnil podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu škody, resp. poskytnutí zadostiučinění způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem předvídanou § 14 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) představenou předběžným uplatněním nároku u příslušného orgánu (tj. zde žalovanou).
14. Ze spisu vedeného u Městského soudu v Praze (dále jen „MS“) pod sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil následující skutečnosti:

- Usnesením ze dne 2.2.2012 policie zahájila trestní stíhání proti žalobci pro podezření ze spáchání zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku dle § 255 odst. 2, 3 trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu dle ustanovení § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Kromě žalobce bylo trestní stíhání zahájeno rovněž proti [redacted] V [redacted] S [redacted] a [redacted] M [redacted] K [redacted] přičemž zdejší žalobce byl trestně stíhán pro skutek, kterého se měl dopustit tak, že jako [redacted] úmyslně a nezákonně uzavřel spolu s dalším obviněným za zmíněnou společnost fiktivní zprostředkovatelskou smlouvu se společností [redacted] kdy za společnost [redacted] tuto smlouvu uzavřel úmyslně a nezákonně otec zdejšího žalobce jako [redacted] společnosti [redacted] přičemž na základě zmíněné smlouvy za společnost [redacted] jako údajného dodavatele služby zdejší žalobce vystavil či nechal vystavit faktury za fiktivní plnění – zprostředkování obchodních případů pro společnost [redacted] jako údajného odběratele služby, a na základě těchto faktur za fiktivní zprostředkování obchodních případů pro společnost [redacted] měl způsobit zdejší žalobce společnosti [redacted] značnou škodu ve výši minimálně 1 953 651,20 Kč.
- Usnesením ze dne 19.2.2014 bylo zahájeno trestní stíhání proti zdejšímu žalobci pro spáchání pokračujícího zvláště závažného zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku dle § 255 odst. 2 a 4 trestního zákoníku, kterého se měl žalobce dopustit tím, že [redacted] a současně jako [redacted] v úmyslu opatřit sobě, respektive společnosti [redacted] finanční prospěch na úkor společnosti [redacted] uzavřel dne 1.2.2010 jménem společnosti [redacted] zprostředkovatelskou smlouvu se společností [redacted] na jejímž základě se společnost [redacted] jako údajného dodavatele služby žalobci vystavil či nechal vystavit faktury za fiktivní plnění – zprostředkování obchodních případů na společnost [redacted] jako odběratele služby, přičemž se dohodl, že poslezně uvedená společnost na umělém navýšení konečné ceny jednotlivých zakázek pro odběratele, kterým byla společnost [redacted] tedy ke škodě společnosti [redacted] čímž měl pro sebe, respektive společnost [redacted] získat prospěch velkého rozsahu ve výši 5 472 239,54 Kč.
- Usnesením ze dne 16.4.2014 bylo zahájeno trestní stíhání proti zdejšímu žalobci pro podezření ze spáchání pokračujícího zvláště závažného zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku dle § 255 odst. 2 a 4 trestního zákoníku, kterým si měl žalobce pro sebe, respektive pro společnost [redacted] získat prospěch velkého rozsahu ve výši 9 015 936,74 Kč.
- Žalobce opakovaně podával stížnosti proti postupu policejního orgánu a navrhoval vyloučení komisaře Nevτίpila a vyloučení dozorového státního zástupce (JUDr. Máchová) a navrhl delegaci věci. Stížnostem vyhověno nebylo.
- Podáním ze dne 15.3.2012 městské státní zastupitelství navrhlo, aby Obvodní soud pro Prahu 1 (dále jen „OS“) vydal příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků u společnosti [redacted] užívaných společností [redacted]
- Dne 20.3.2012 OS vydal příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků.
- Dne 26.11.2013 uplatnila svůj nárok poškozená společnost [redacted]

- Přípisem ze dne 27.11.2013 navrhla policie městskému státnímu zastupitelství zajištění nároku poškozené společnosti [REDACTED] na náhradu škody, a to zajištěním obchodních podílů z majetku obviněného [REDACTED] S [REDACTED] (otce zdejšího žalobce).
- Usnesením ze dne 4.12.2013 městské státní zastupitelství (dozorující státní zástupkyně JUDr. Máchová) vyhovělo návrhu a zajistila nárok poškozené společnosti [REDACTED] dle její žádosti, a to konkrétně tím, že rozhodla, že v důsledku zajištění nemůže [REDACTED] V [REDACTED] S [REDACTED] vykonávat práva spojená s akciemi dané společnosti, a to práva hlasovací na valných hromadách.
- Dne 10.12.2013 byly vydány věci, konkrétně akcie společnosti [REDACTED] a to ve prospěch [REDACTED]
- Usnesením ze dne 17.4.2014 městské státní zastupitelství omezilo zajištění nároku poškozené společnosti [REDACTED]
- Usnesením ze dne 16.1.2014 MS projednal v neveřejném zasedání stížnost [REDACTED] S [REDACTED] proti usnesení státní zástupkyně ze dne 4.12.2013 tak, že ji zamítl.
- Dne 16.12.2013 podal obviněný [REDACTED] S [REDACTED] stížnost proti usnesení státní zástupkyně ze dne 4.12.2013 o zajištění nároku.
- Neveřejné zasedání se dle protokolu u MS konalo dne 16.1.2014, a dne 15.8.2014 bylo policii doručeno uplatnění nároku poškozené společnosti [REDACTED] a návrh na zajištění majetku obviněného.
- V dubnu 2012 byly sepsány úřední záznamy, dle nichž byly rozpečetěny šanony, a bylo nakládáno s dalšími věcmi.
- Dále ve spisu založena celá řada úředních záznamů ohledně telefonické komunikace policie a dalších úkonů v rámci přípravného řízení.
- Přípisem ze dne 9.9.2014 městské státní zastupitelství sdělilo policii ve vztahu k žádosti společnosti [REDACTED] že nejsou v současné době splněny podmínky pro zajištění majetku obviněného [REDACTED] V [REDACTED] S [REDACTED] tedy zdejšího žalobce.
- Dne 22.12.2014 obviněný [REDACTED] S [REDACTED] vnesl námitku podjatosti soudce, jemuž byla věc přidělena, a navrhl předběžné projednání obžaloby.
- Další hlavní líčení se konalo dne 18.9.2015, během něhož byl vyhlášen rozsudek, kterým byli obžalovaní včetně zdejšího žalobce uznáni vinnými, a bylo upuštěno od potrestání ve vztahu k zdejšímu žalobci.
- Dne 13.2.2017 se konalo veřejné zasedání u Vrchního soudu v Praze, během něhož byl vyhlášen rozsudek, kterým bylo rozhodnuto tak, že dle § 226 písm. b) trestního řádu byli všichni obžalovaní zproštěni obžaloby. Dle protokolu byli při veřejném zasedání přítomni zdejší žalobce i jeho obhájce. Rozsudkem byli obžalovaní zproštěni obžaloby a rozsudek byl v odsuzující části ve výrocích o náhradě škody zrušen a v daném rozsahu byla věc vrácena zpět k dalšímu řízení. VS v odůvodnění mj. uvedl, že:
 - „Soud prvního stupně, ač mu bylo známo, že obsahem těchto prostorových odposlechů je objednávka „osob spojených s I [REDACTED] R [REDACTED]“, kterým šlo o kriminalizaci obžalovaného [REDACTED] S [REDACTED] (kvůli jeho mediálnímu vystoupení a [REDACTED] a o mstu za kroky [REDACTED] S [REDACTED] (kvůli ukončení smlouvy [REDACTED] de facto tuto objednávku splnit“ (srov. str. 23).
 - „Iž samotná absence trestního stíhání [REDACTED] J [REDACTED] vyznačuje pochybnosti o tom, jak korektně a pečlivě byly celé prověření věci a následně vyšetřování a dozor státní zástupkyně nad ním provedeny. Selektce osob, které budou z trestné činnosti obviněny, je v rozporu se zásadou legality vyjádřenou v ustanovení § 2 odst. 3 tr. ř. [...]“ (srov. str. 23).

- „Nestandardní způsob, jakým došlo dne 16. 12. 2011 k převzetí společnosti [redacted] a faktickému „odstavení“ obžalovaných [redacted] S [redacted] ([redacted]) a [redacted] S [redacted] od [redacted] a následné ovládnutí společnosti [...] osobou spřízněnou s osobami plánujícími kriminalizaci S [redacted] a zastavení výrobní činnosti společnosti [redacted] S [redacted] (viz záznamy odposlechu), nasvědčují tomu, že za pomoci osob, které mohly mít vliv na orgány činné v trestním řízení (viz snaha odvolacího soudu opatřit potřebné důkazy prostřednictvím státního zástupce) byla vytvářena kauza, která měla „pokračování“ jednoznačně „odklidit z cesty“ [redacted]“ (srov. str. 38).
- Dále ve spise založena obžaloba, doručená MS dne 6.11.2017, která byla podána na několik obviněných, mimo jiné [redacted] J [redacted] J [redacted], [redacted] P [redacted] K [redacted] [redacted] R [redacted] a další osoby, přičemž věc se týkala [redacted] společnosti [redacted] [redacted] i činnosti vztahů se společností [redacted]
- Dne 14.6.2017 se konalo další hlavní líčení, během něhož byl vyhlášen rozsudek, kterým byl zdejší žalobce uznán vinným spácháním zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku dle § 255 odst. 2 odst. 4 trestního zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce trvání 1 roku, který byl podmíněně odložen na dobu trvání 2 let.
- Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání a státní zástupce podal odvolání do výkonu trestu.
- Dne 8.10.2018 se konalo veřejné zasedání u VS, během něhož byl vyhlášen rozsudek, kterým byl napadený rozsudek zrušen v celém rozsahu a bylo rozhodnuto dle § 226 písm. b) trestního řádu tak, že zdejší žalobce se zprošťuje obžaloby. Dle protokolu byl při veřejném zasedání přítomen zdejší žalobce osobně i jeho obhájci. V odůvodnění rozsudku VS mj. uvedl, že:
 - „Podle zjištění soudů obsahem [uvedených] prostorových odposlechlů byla mj. objednávka osob shodných s osobami, jež jsou v současnosti mezi trestně stíbanými za mj. vyvádění peněz z [redacted] do společnosti [redacted] [redacted] J [redacted] J [redacted] I [redacted] R [redacted] [...], kriminalizace osob [redacted] [redacted]“ (srov. bod 47).
 - „Dne 4. 12. 2013 státní zástupkyně usnesením podle § 47 odst. 1, 2 tr. ř. zajistila nárok poškozené na náhradu škody na majetku obviněného [redacted] V [redacted] S [redacted] a to mj. 10 ks kmenových akcií [...] emitenta společnosti [redacted] [...] rozhodla, že v důsledku zajištění obviněný [redacted] V [redacted] S [redacted] nemůže vykonávat u těchto cenných papírů další právo s nimi spojené, a to právo hlasovací na valných hromadách společnosti [...] Postup státní zástupkyně byl v tomto směru v souladu s trestním řádem[...] Spisový materiál ovšem neobsahuje žádné informace o tom, jakým způsobem státní zástupkyně zajistila ochranu a správu zajištěného majetku[...] Z následujícího vývoje a odůvodnění známých občanskoprávních a obchodních rozhodnutí soudů týkajících se poškozené společnosti[...] je zřejmé, že státní zástupkyně žádá opatření ke správě a ochraně zajištěného majetku nepřijala[...] Již dne 20. 12. 2013 se konala valná hromada společnosti [redacted] (bez účasti [redacted] akcionář [redacted] S [redacted] a bez účasti osobě spravující [redacted] zajištěných akcií společnosti), na které bylo rozhodnuto o zvýšení základního jmění společnosti o částku 12 000 000 Kč (na 14 mil. Kč) upsáním 120 ks nových kmenových akcií[...]. V důsledku tohoto rozhodnutí se původní zakladatel a [redacted] akcionář společnosti [redacted] S [redacted] stál cca [redacted] vlastníkem (což se výrazně promítá do možnosti [redacted] S [redacted] ovlivnit rozhodování valné hromady [...])“ (srov. bod 18).
 - „Odvolací soud sbladal, že u JUDr. Máchové vzniká legitimní objektivní pochybnost o její nestrannosti, a to v důsledku jejího shora popsaného opomenutí (které samo o sobě však žádný poměr k věci neprokazuje, neboť nevylučuje „obyčejné“ pochybení), v důsledku podezření, že byla

ve vztahu k „objednatelům“ kriminalizace S [redacted] [...] a v důsledku podezření, které o její činnosti státní zástupkyně panuje v jiných trestních věcech“ (srov. bod 50).

- „Při souběhu všech těchto okolností lze jen stěží vyvrátit pochybnosti obžalovaného o poměru JUDr. Máchové k věci, natož obhájit zdání nezávislosti a nestrannosti státní zástupkyně pro třetí osoby“ (srov. bod 51).
- „Obdobně platí i pro kpt. Ing. Pavla Nevtípila [...]“ (srov. bod 52).
- „Vrchní soud dospěl k závěru, že osoby podílející se na přípravném řízení – JUDr. Dagmar Máchová a kpt. Ing. Pavel Nevtípi, neprošly testem objektivní nestrannosti, neboť obledně nich nelze vyloučit legitimní pochybnosti, že byly v přípravném trestním řízení schopny vést trestní řízení obžalovaného nepodjatě. Existuje objektivní obava, že poměr těchto orgánů činných v trestním řízení k projednávané věci mohl být založen na jejich přímém zájmu na výsledku řízení, nebo na jejich poměru k subjektům konkrétního trestního řízení (poškozené společnosti, resp. osobám ovládajícím poškozenou společnost), jenž se projevoval přátelsky – nápomocně [...]] Za situace, kdy odvolací soud shledal, že dva stěžejní orgány přípravného řízení – vyšetřovatel a dozorující státní zástupkyně, splňují objektivní kritéria pro závěr, že jde o orgány činné v trestním řízení, jež jsou z rozhodování věci obžalovaného vyloučeny podle § 30 odst. 1 tr. ř., musel nutně dospět k závěru, že řízení, jež předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, je zatíženo podstatnou procesní vadou ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř., která je neodstranitelná v řízení před soudy“ (srov. bod 53).

- Dne 19.12.2018 podalo nejvyšší státní zastupitelství dovolání proti rozsudku Vrchního soudu v Praze.
- Dne 4.12.2019 bylo dovolání nejvyššího státního zástupce zamítnuto.

15. Ze svědeckého výslechu M [redacted] Š [redacted] kamaráda žalobce, soud zjistil následující skutečnosti: žalobce se svědkem v průběhu trestního stíhání nekomunikoval jako dříve, ani nedělali společné aktivity. Spolužáci věděli o trestním stíhání žalobce. Z výslechu svědka V [redacted] S [redacted] otce žalobce, soud zjistil následující skutečnosti: trestní stíhání žalobce se dotýkalo všech členů rodiny, [redacted] Svědek podporoval žalobce v tom, aby nekalou činnost, kterou viděli ve firmě [redacted] oznámili policii. Následně byli konfrontováni vyšetřovatelem. Stíhání nabouralo jejich vzájemné vztahy a několik let spolu pořádně nedokázali komunikovat. Velmi to zasahovalo jeho babičku, která byla na maloměstě permanentně informována sousedy, že v médiích říkali, že jí zavrou [redacted] V té době měl žalobce malou dcerku. Zasahovalo je to i společensky, protože v médiích se psalo o tom, jak S [redacted] kradli a mají problémy. Trestní stíhání se týkalo [redacted] Svědkův společník ve společnosti [redacted] - předseda představenstva [redacted] J [redacted] - zařídil pro firmu (výrobce papíru) [redacted] prostřednictvím vztahu a vlivu pana R [redacted] Vyváděly se velké provize ze spol. [redacted] Svědek dále uvedl, že trestní stíhání žalobce bylo medializované, což ho velmi společensky poškozovalo. Během 24 hodin přišel svědek i žalobce o zaměstnání, [redacted] čímž přišel o příjmy. V té době měl žalobce malou dcerku a manželku [redacted] Svědek dále uvedl, že [redacted] založil [redacted] kterou budoval několik let. V jednom okamžiku do areálu firmy najelo asi 40 nějakých osob s advokátem od pana R [redacted] a přivezli od soudu dokument o tom, že představenstvo je nově najmenované, svědek se následně už do firmy nikdy nedostal. Následovala písemná výpověď. Podobně to bylo s žalobcem, kterého fyzicky napadli a zranili. Žalobce byl zaměstnancem firmy [redacted] Žalobcův psychický stav se zhoršil, měl pocit bezmoci.

16. Z účastnického výslechu žalobce soud zjistil následující skutečnosti: v den, kdy přišlo násilné převzetí společnosti [redacted] z hodiny na hodinu přišel o [redacted] společnost, kterou

byla fixní část mzdy žalobce ve výši 70 804 Kč měsíčně, a variabilní část mzdy při 100 % plnění stanovených cílů 23 601 Kč měsíčně.

20. Soud dospěl na základě provedeného dokazování k závěru o skutkovém stavu, který je shodný se shora uvedenými skutkovými zjištěními.
21. Soud pro nadbytečnost neprovedl důkazní návrhy ve vztahu k nároku na náhradu škody odpovídající nákladům na obhajobu a znalecké posudky, neboť v daném rozsahu byla žaloba vzata zpět (s výjimkou příslušenství) v návaznosti na plnění ze strany žalované (tj. zápisy z porady, výpisy z účtu, faktury).

Právní úprava:

22. Soud věc posoudil ve světle níže uvedených zákonných ustanovení.
23. Podle ustanovení § 1 zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 zákona se odpovědností za škodu podle tohoto zákona nelze zprostit.
24. Podle § 3 písm. a), b), c) zákona stát odpovídá za škodu, kterou způsobily státní orgány, právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, orgány územních samosprávných celků, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy, který na ně byl přenesen zákonem nebo na základě zákona.
25. Dle § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.
26. Podle § 7 zákona mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda, právo na náhradu takové škody způsobené nezákonným rozhodnutím; právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.
27. Podle § 8 odst. 1 zákona lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
28. Podle § 15 odst. 1 zákona přizná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku. Dle ustanovení § 15 odst. 2 zákona se poškozený může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
29. Dle ustanovení § 31a odst. 1 zákona platí, že bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřeně zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 citovaného ustanovení se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako

dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Právní posouzení dané věci:

30. Soud v první řadě oceňuje mimořádně vysokou kvalitu argumentace v písemných i ústních vyjádřeních zástupců obou účastníků řízení.
31. Jak plyne ze shora uvedeného, žalobce se (po částečném zpětvzetí žaloby) domáhal zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním ve výši 1 730 000 Kč. Soud se tedy nejprve zabýval důvodností uplatněného nároku především z toho pohledu, zda jsou naplněny obecné předpoklady pro vznik nároku žalobce na náhradu požadované újmy.
32. Jak plyne ze shora uvedeného, zákon v obecné rovině rozeznává dva odpovědnostní tituly, a to nezákonné rozhodnutí a nesprávný úřední postup (srov. § 5 zákona). Stát přitom za újmu (majetkovou či nemajetkovou) způsobenou nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím odpovídá objektivně (tj. bez ohledu na zavinění – srov. § 2 zákona) a za současného (kumulativního) splnění tří podmínek: (i) příslušný orgán státu vydal nezákonné rozhodnutí (či došlo k nesprávnému úřednímu postupu); (ii) poškozenému vznikla škoda či nemajetková újma; a (iii) újma je v příčinné souvislosti s takovým nezákonným rozhodnutím (či nesprávným úředním postupem), jinými slovy je mezi nimi dán vztah příčiny a následku (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 12. 9. 2012, sp. zn. 31 Cdo 1791/2011).
33. Soud v obecné rovině konstatuje, že nárok na náhradu újmy způsobené zahájením trestního stíhání, jež neskončilo pravomocným odsouzením, se posuzuje podle ustanovení § 5 písm. a), § 7 a § 8 zákona jako nárok na náhradu újmy způsobené nezákonným rozhodnutím (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 1 Cz 6/90 ze dne 23. 2. 1990, sp. zn. 25 Cdo 1487/2001 ze dne 31. 3. 2003).
34. Jak uvedeno shora, stát stíhá objektivní odpovědnost. Z toho plyne, že vznik nároku na náhradu újmy není podmíněn prokázáním, že orgány činné v trestním řízení jednaly v rozporu se zákonem, nýbrž je založen na principu, podle kterého osoba, jež byla zproštěna obžaloby, resp. nebyla uznána vinnou ze spáchání trestného činu, má zásadně právo na náhradu škody (či jiné újmy) způsobené zahájením a vedením trestního stíhání, a to včetně nákladů na obhajobu (srov. § 31 zákona).
35. **Vzhledem k výsledku předmětného trestního řízení soud dospěl k závěru, že je dán odpovědnostní titul spočívající v nezákonném rozhodnutí (tj. nezákonném trestním stíhání žalobce), neboť žalobce byl obžaloby zproštěn.** Existence odpovědnostního titulu ostatně ani nebyla mezi stranami sporná, přičemž žalovaná sama žalobce odškodnila, jakkoli pouze částečně.
36. Co se týče vzniku nemajetkové újmy z důvodu zahájení a vedení trestního stíhání, nejde o vyvratitelnou domněnku, ale újma z důvodu trestního stíhání musí být prokázána (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 5. 2012, sp. zn. 50 Cdo 2555/2010 či ze dne 3. 7. 2012, sp. zn. 30 Cdo 4280/2011). Soud tak vychází z toho, že vznik nemajetkové újmy (jakkoliv je každé trestní stíhání spojeno vždy s jistým zásahem do osobnostních práv trestně stíhaných osob – srov. nálezy Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 428/05) není na

místě presumovat, ale prokazovat, stejně tak jako intenzitu (případně) újmy odůvodňující peněžité odškodnění.

37. Soud při stanovení formy a výše zadostiučinění vycházel v souladu s ustálenou judikaturou ze tří základních kritérií: (i) povaha trestní věci, (ii) délka trestního řízení a (iii) dopady trestního stíhání do osobnostní sféry žalobce. Povahou trestní věci se myslí zejména závažnost trestného činu, který byl poškozenému kladen za vinu, neboť ta zpravidla přímo úměrně zvyšuje intenzitu, s jakou poškozený trestní řízení vnímá (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011).
38. **V daném případě byl žalobce trestně stíhán pro podezření ze spáchání zvláště závažného zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odstavec 2, odstavec 4 trestního zákoníku se sazbou trestu odnětí svobody ve výši pět až deset let.** Povahu věci soud hodnotí jako spíše méně závažnou, neboť ve společnosti je dle soudu hospodářská trestná činnost zpravidla vnímána méně negativně, než např. násilná trestná činnost proti životu či zdraví.
39. V dané souvislosti však soud přihlédl rovněž ke skutečnosti, že na průběhu trestního stíhání se podílel policista kpt. Nevtípil a jako dozorující státní zástupkyně JUDr. Máchová, kteří – dle závěrů zprošťujícího rozsudku Vrchního soudu v Praze – neprošli testem objektivní nestrannosti, neboť ohledně nich nelze vyloučit legitimní pochybnosti, že byli v přípravném trestním řízení schopni vést trestní řízení obžalovaného nepodjatě; dle vrchního soudu existuje objektivní obava, že poměr těchto orgánů činných v trestním řízení k projednávané věci mohl být založen na jejich přímém zájmu na výsledku řízení, nebo na jejich poměru k subjektům konkrétního trestního řízení (poškozené společnosti, resp. osobám ovládajícím poškozenou společnost), jenž se projevoval přátelsky – nápomocně) – srov. bod 14 shora.
40. Dále soud nemohl přehlédnout závěr Vrchního soudu v Praze, který uvedl, že: „*Soud prvního stupně, ač mu bylo známo, že obsahem těchto prostorových odposlechnů je objednávka „osob spojených s I. R. S. (kvůli jeho mediálnímu vystoupení S. a o mstu za kroky S. (kvůli ukončení smlouvy S.), de facto tuto objednávku splnil [...]. Selektce osob, které budou z trestné činnosti obviněny, je v rozporu se zásadou legality [...]. Nestandardní způsob, jakým došlo dne 16. 12. 2011 k převzetí společnosti a faktickému „odstavení“ obžalovaných S. a S. od a následné ovládnutí společnosti [...] nasvědčují tomu, že za pomoci osob, které mohly mít vliv na orgány činné v trestním řízení (viz snaha odvolacího soudu opatřit potřebné důkazy prostřednictvím státního zástupce) byla vytvářena kauza, která měla „pokračování“ jednoznačně „odklidit z cesty“ S. (srov. bod 14 shora). Rovněž výpověď svědka S. i samotného žalobce koresponduje s citovanými závěry Vrchního soudu o nestandardním ovládnutí společnosti v důsledku zajištění akcií a omezení hlasovacích práv S. na základě rozhodnutí JUDr. Máchové.*
41. Zdejší soud si v žádném případě nedělá ambice hodnotit správnost postupu orgánů činných v trestním řízení v posuzovaném trestním řízení, a ani mu takové hodnocení nepřísluší. **Nicméně nebylo možné pominout zcela jednoznačné závěry Vrchního soudu v Praze, který opakovaně vyjádřil pochybnost o nepodjatosti orgánů činných v trestním řízení a zároveň zastával názor o kriminalizaci zdejšího žalobce (S.) na základě objednávky třetích osob.** Jestliže za takové situace byl žalobce trestně stíhán po dobu více než 8 let a dokonce byl (byť nepravomocně odsouzen), jedná se dle soudu o exces a flagrantní pochybení státu při vedení trestního stíhání žalobce, a to navíc prostřednictvím jednoho ze tří základních pilířů demokracie, tj. justice, která má být za všech

okolností nezávislá, a která má poskytovat maximálně možnou a nestrannou spravedlnost. Dle soudu je takové trestní stíhání zcela bezprecedentní.

42. Soud nemá ve světle závěrů Vrchního soudu v Praze pochyb o tom, že pocit nespravedlivého stíhání a jeho dopady byly u žalobce zesíleny právě v důsledku zmíněného postupu orgánů činných v trestním řízení, přičemž žalobce se opakovaně marně snažil, aby zmíněné osoby byly z vyšetřování vyloučeny. **S ohledem na zcela specifické okolnosti posuzovaného trestního stíhání, které byly popsány shora, má soud za to, že je namíste přiznat mimořádně vysoké odškodnění, které by v případě běžného a standardně vedeného trestního stíhání nebylo opodstatněné.**
43. Co se týče trvání zásahu spočívajícího ve vedení nezákonného trestního stíhání, tak ten trval od 7. 2. 2012 (kdy mu bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání) do 3. 3. 2020 (kdy bylo právnímu zástupci žalobce doručeno rozhodnutí Nejvyššího soudu o zamítnutí dovolání státního zastupitelství). Dle soudu délka předmětného trestního stíhání (tj. cca 8 let a 1 měsíc) byla nepřiměřeně dlouhá, za což byl již žalobce zdejším soudem odškodněn (srov. bod 7 shora). Z uvedeného důvodu soud při posuzování nároku z titulu nezákonně vedeného trestního stíhání nepřihlížel a nijak nehodnotil jeho délku, neboť by tím došlo k duplicitnímu posouzení, a tudíž i odškodnění za totéž.
44. Žalobce vylíčil dopady trestního stíhání ve své osobnostní, rodinné a pracovní sféře. Konkrétně tvrdil, že došlo k poškození jeho dobrého jména v zaměstnání a v jeho okolí, trestní věc byla medializována, žalobce musel opakovaně své trestní stíhání řešit v novém zaměstnání (poté co se mu podařilo jej najít), kvůli jeho odsouzení došlo ke snížení jeho mzdy a ztížení kariérního postupu. Žalobce [REDAKCE] po určitou dobu nemohl vykonávat [REDAKCE]. Došlo k narušení vztahu s manželkou a s dalšími členy rodiny, žalobce s manželkou odkládal dalšího potomka, neboť se obával o svou budoucnost, vyčítal si, že kvůli němu přišel otec o firmu.
45. Ve vztahu k medializaci věci soud uvádí, že dle ustálené judikatury je medializace trestního stíhání pouze důsledkem zásady veřejnosti trestního řízení, pročez ji nelze přičítat státu k tíži, neboť zde dochází k přetržení příčinné souvislosti mezi vedením trestního stíhání a skutečností, která újmu zakládá či zvyšuje, tj. medializace (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 7. 2012, sp. zn. 30 Cdo 4280/2011).
46. V souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího soudu (srov. např. rozhodnutí 30 Cdo 3212/2015 ze dne 16. 5. 2017) soud dále provedl srovnání s jinými případy odškodnění. Soudu se však nepodařilo dohledat skutkově obdobný případ, proto provedl srovnání s následujícími (ne vždy zcela skutkově podobnými) rozhodnutími.
47. V řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] bylo rozhodováno o odškodnění žalobce, který byl stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1, trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 a trestného činu znásilnění podle § 241 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, (tj. závažnější trestná činnost než v případě žalobce), za které bylo možné uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let. Poškozený byl pravomocně odsouzen (žalobce pouze nepravomocně) a vykonal trest; obžaloby byl zproštěn na základě obnovy řízení po mnoha letech, byl rovněž prokázán zásah do dobré pověsti a věc byla medializována (stejně jako v případě žalobce), trestní stíhání trvalo po dobu 11 měsíců (tj. cca 8x kratší doba, než v případě žalobce), a poškozený byl odškodněn ve výši 4 880 000,- Kč.

48. Soud dále provedl srovnání s odškodněním, které se dostalo poškozenému ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] kdy poškozená byla trestně stíhána pro trestný čin krivé výpovědi a [REDAKCE]
- a) trestního zákona, za což hrozil trest odnětí svobody na 6 měsíců až 3 roky nebo peněžitý trest (tj. nižší trest než u žalobce), trestní stíhání trvalo 5 let a 8 měsíců (tj. o více než 2 roky kratší, než v případě žalobce), poškozená byla pravomocně uznána vinnou a odsouzena k odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněčným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 let a taktéž jí byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokátní praxe po dobu 3 let (žalobce byl odsouzen nepravomocně), byly prokázány dopady do zdravotní, rodinné a ekonomické sféry poškozené, které musela přestat vykonávat advokacii (žalobce též prokázal zásahy do své osobní sféry), a byla odškodněna částkou 400 000 Kč.
49. **S přihlédnutím ke shora uvedeným okolnostem dospěl soud k závěru, že žalobci vznikla nemajetková újmu spočívající v zásahu do jeho osobnostní sféry v důsledku zahájení a vedení trestního stíhání, což ostatně uznala sama žalovaná, když mu poskytla peněžitě zadostiučinění. Soud dospěl k závěru, že přiměřeným odškodněním žalobce je peněžitě plnění ve výši 1 800 000 Kč.**
50. Soud vzal do úvahy, že žalovaná již žalobce odškodnila částkou 70 000 Kč, pročež přiznal zbytek uvedené částky, tj. 1 730 000 Kč. Žalobě tedy bylo zcela vyhověno (srov. výrok IV.).

K úrokům z prodlení:

51. Žalobce požadoval zákonné úroky z prodlení z částky 900 000,- Kč od 13. 10. 2017 do zaplacení a z částky 900.000,- Kč od 16. 5. 2019 do zaplacení (odškodnění za trestní stíhání); dále z částky 457 561,50 Kč od 13. 10. 2017 do zaplacení a z částky 55 599,50 Kč od 16. 5. 2019 do zaplacení (obhajné); dále z částky 108 673,13 Kč od 13. 10. 2017 do zaplacení a z částky 9 075,- Kč od 16. 5. 2019 do zaplacení (náklady na znalecké posudky).
52. Jak uvedeno shora, dle § 15 odst. 2 zákona se poškozený může domáhat se náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen. S ohledem na znění citovaného ustanovení stojí soudní judikatura na konstantním závěru, že se stát ocitá v prodlení s náhradou újmy způsobené nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím teprve marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, jež začíná běžet ode dne uplatnění nároku poškozeným u příslušného úřadu (tj. v dané věci žalované). Teprve ode dne následujícího po uplynutí zmíněné lhůty jej tedy stíhá povinnost zaplatit úrok z prodlení (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 2060/2001 ze dne 24. 4. 2003, či sp. zn. 30 Cdo 2779/2012 ze dne 12. 6. 2013).
53. Uplatněním je pak okamžik doručení žádosti žalobkyně o náhradu újmy žalované, tj. v daném případě dne 12. 4. 2017 a dne 15. 11. 2018. Lhůta 6 měsíců žalované uplynula dne 12. 10. 2017 (čtvrtek) a dne 15. 5. 2019 (středa). Žalovaná se tak dostala do prodlení marným uplynutím 6 měsíců od uplatnění nároku dne 13. 10. 2017 a dne 16. 5. 2019, a od tohoto dne (včetně) ji tudíž stíhala povinnost zaplatit příslušenství pohledávky. Z uvedeného důvodu soud přiznal žalobci následující zákonné úroky z prodlení, které jsou odůvodněny ustanovením § 1970 o.z. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb.:
- úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 305 599,50 Kč od 13. 10. 2017 do 4. 2. 2021, kdy žalovaná plnila (srov. výrok II.);

- úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 108 673,13 Kč od 13. 10. 2017 do 4. 2. 2021, kdy žalovaná plnila (srov. výrok III.);
- úrok z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 9 075 Kč od 16. 5. 2019 do 4. 2. 2021, kdy žalovaná plnila (srov. výrok III.);
- úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 70 000 Kč od 13. 10. 2017 do 4. 2. 2021, kdy žalovaná plnila (srov. výrok IV.);
- úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 830 000 Kč od 13. 10. 2017 do zaplacení (srov. výrok IV.);
- úrok z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 900 000 Kč od 16. 5. 2019 do zaplacení (srov. výrok IV.).

54. Soud naproti tomu nepřiznal nárok žalobce na zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 151 962 Kč od 13. 7. 2017 do 11. 3. 2021 a úrok z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 55 599,50 Kč od 16. 5. 2019 do 11. 3. 2021 (srov. výrok V.), neboť se ztotožnil s námitkou žalované, že žalobci nárok na úrok z prodlení nevznikl, což sám žalobce uznal a nesporel.

K nákladům řízení:

55. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 142 odst. 1 o.s.ř., dle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl, ve spojení s § 146 odst. 2 o.s.ř., dle něhož platí, že pokud některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).
56. Náklady řízení žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 6 000 Kč (za 3 nároky) a z odměny za právní zastoupení dle § 7 bod č. 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., *o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)* (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 1. 2014 sp. zn. 30 Cdo 3378/2013), kdy tak za jeden úkon právní služby přísluší částka 3 100 Kč.
57. V daném případě bylo provedeno 7 úkonů právní služby dle § 11 advokátního tarifu: (i) 2x podání žaloby, (ii) částečné zpětvzetí v návaznosti na plnění žalovanou, (iii) 3x účast na jednání soudu (iv) doplnění tvrzení (tj. 21 700 Kč), a dále 7 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 2 100 Kč. Celková částka 23 800,- Kč pak byla navýšena o 21% DPH na 28 798,- Kč + soudní poplatek 6 000. Celková částka nákladů řízení tak činí 34 798 Kč (srov. výrok VI.).

Ke lhůtě k plnění:

58. Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 o.s.ř. část věty za středníkem o.s.ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technicko-organizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná jako organizační složka státu řídí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Praha 30. června 2021

JUDr. Daniela Břízová Ratajová, LL.M., v.r.
soudkyně

USNESENÍ

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní JUDr. Danielou Břízovou Ratajovou, LL.M. ve věci

žalobce: █████ V █████ S █████ narozený █████
bytem █████
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Kočím, Ph.D.
sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **ČR - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

pro zaplacení náhrady újmy

takto:

Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 30. 6. 2021, sp. zn. 12 C 70/2021, se ve výrokové části pod bodem IV. opravuje tak, že se za text: „9,75 % ročně“ doplňuje chybějící text ve znění: „z částky 900 000 Kč“.

Odůvodnění:

Při vyhlášení rozsudku, a to jeho výroku IV., a dále v písemném vyhotovení rozsudku v bodu IV. výroku, došlo v důsledku přereknutí ke zjevné nesprávnosti, když omylem nebylo vyhlášeno, že se přiznává úrok z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 900 000 Kč. Uvedená zjevná nesprávnost je patrná též z odůvodnění rozsudku.

Podle ust. § 164 o.s.ř. předseda senátu opraví v rozsudku kdykoliv i bez návrhu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí nebo není-li možné provést opravu ve stejnopisech rozhodnutí, vydá o tom opravné usnesení, které doručí účastníkům; jde-li o opravu výroku rozhodnutí, může odložit vykonatelnost rozsudku na dobu, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

Jelikož k chybě došlo ve výrokové části rozsudku i v jeho odůvodnění, chyba byla opravena dle ust. § 164 o.s.ř. tímto opravným usnesením soudu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do patnácti dnů od jeho doručení k Městskému soudu v Praze podáním u soudu podepsaného ve trojím vyhotovení. Po právní moci tohoto opravného usnesení počíná znovu běžet patnáctidenní lhůta k podání odvolání proti opravovanému rozsudku, přičemž odvolání lze podat k Městskému soudu v Praze podáním u soudu podepsaného.

Praha 31. srpna 2021

JUDr. Daniela Břízová Ratajová, LL.M., v.r.
soudkyně